

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā,

2010.gada 28.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Dz.Amerika,
tiesneses L.Slica un Ļ.Kušnīre,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Mobilux” pārstāvim
zvērīnātam advokātam Valdim Ulmanim un atbildētāja Latvijas Republikas pusē
pieaicinātās iestādes Konkurences padomes pārstāvei I.Š.,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz
sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Mobilux” pieteikumu par Konkurences
padomes 2009.gada 14.maija lēmuma Nr.E02-12 (protokols Nr.19, 2§) atcelšanu
daļā par uzliktā naudas soda apmēru.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 14.maijā Konkurences padome (turpmāk – Padome vai
atbildētāja) pieņēma lēmumu Nr.E02-12 (turpmāk – Lēmums), ar kuru
konstatēja pārkāpumu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Mobilux” (turpmāk –
pieteicēja) darbībā saistībā ar Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas
1.punktā noteiktā aizlieguma pārkāpumu, uzliekot naudas sodu Ls 3143,32
apmērā.

Lēmums pamatots ar to, ka laika posmā no 2008.gada 10.maija līdz
2008.gada 15.augustam pieteicēja saviem sadarbības partneriem (interneta
veikaliem) nosūtījusi e-pasta vēstules, kas satur interneta veikalu tālāk
pārdošanas cenas ierobežojumus, jo nosaka minimālo vai noteikto (fiksēto)
mazumtirdzniecības cenu, par kādu var realizēt pieteicējas ražotos MLUX
datorus, tādējādi pārkāpjot Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktu.

Ievērojot to, ka pieteicējas neto apgrozījums 2008.gadā bija Ls
3 143 317,20, bet apgrozījums datoru vairumtirdzniecības tirgū bija Ls
49 111,53 (aptuveni 1,6%), Padome samazināja pieteicējas naudas sodu līdz
0,1% no pieteicējas neto apgrozījuma 2008.gadā atbilstoši Ministru kabineta
2008.gada 29.septembra noteikumu Nr.796 „Kārtība, kādā nosakāms naudas
sods par Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā un 13.pantā paredzētajiem
pārkāpumiem” (turpmāk – noteikumi Nr.796) 23.2.apakšpunktam.

[2] 2009.gada 27.jūnijā Administratīvajā apgabaltiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu daļā par naudas soda apmēru, uzskatot to par nepamatotu un prettiesisku turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[2.1] Lēmumā norādīts, ka pieteicējas neto apgrozījums 2008.gadā bija Ls 3 143 317,20 un tāpēc sods nosakāms Ls 15 716,59 apmērā. Savukārt, pamatojoties uz noteikumu Nr.796 23.2.apakšpunktu, naudas sods tika samazināts līdz 0,1% no neto gada apgrozījuma 2008.gadā, t.i. Ls 3143,32 apmērā.

Padome informāciju par pieteicējas apgrozījumu saņēma ar pieteicējas vēstuli, kurā Padome tika informēta, ka pieteicējas kopējais apgrozījums 2008.gadā sastāda Ls 3 143 317,20. Pieteicēja norādīja provizorisko kopējo uzņēmuma bruto (nevis neto, no kā būtu aprēķināms sods) apgrozījumu, jo gada pārskats par 2008.gadu vēl nebija sagatavots.

Pieteicēja 2009.gada 27.maijā Valsts ieņēmumu dienestā iesniedza 2008.gada pārskatu, saskaņā ar kuru pieteicējas kopējais neto apgrozījums bija Ls 2 743 497. Tā kā noteiktais soda apmēra pamatojums nevar balstīties uz provizoriskiem vai aptuveniem aprēķiniem, tad par pamatu jāņem gada pārskatā norādītā informācija un jākorrigē uzliktais naudas sods. Ņemot vērā minēto, naudas soda apmēram būtu jābūt ne vairāk kā Ls 2743,50 ($2\,743\,497 \times 0.1\%$).

[2.2] Atbildētāja nepamatoti nav ņēmusi vērā atbildību mīkstinošus apstākļus, kas norādīti 2009.gada 27.aprīlī Padomē iesniegtajā vēstulē Nr.23/04/2009-01 un konkrēti:

[2.2.1] uzņēmums labprātīgi pārtrauca un par saviem naudas līdzekļiem novērsa „iespējamā” pārkāpuma turpināšanu;

[2.2.2.] pārkāpums bija formāls un nekādi neietekmēja tirgus dalībniekus vai patērētājus, neradīja zaudējumus.

[3] 2009.gada 25.septembrī Administratīvajā apgabaltiesā saņemtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētāja pieteikumu neatzīst un paskaidro turpmāk norādīto.

[3.1] Padome aprēķina soda naudu par Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā paredzētiem pārkāpumiem, pamatojoties uz noteikumiem Nr.796. Lai Padome varētu veikt soda aprēķinu, ir nepieciešams iegūt informāciju no tirgus dalībnieka atbilstoši noteikumu Nr.796 3.punktam, kurš noteic, ka naudas sodu aprēķina procentos no tirgus dalībnieka pēdējā noslēgtā finanšu gada neto apgrozījuma pirms pārkāpuma konstatēšanas dienas. Noteikumu 23.2.apakšpunkts noteic, ka Padome kopējo naudas soda apmēru var samazināt, ja tirgus dalībnieka pēdējā noslēgtā finanšu gada neto apgrozījums tirgū, kurā ir noticis pārkāpums, ir mazāks par 10% no šā tirgus dalībnieka pēdējā finanšu gada neto apgrozījuma.

Ņemot vērā to, ka uz Lēmuma sagatavošanas brīdi pieteicēja vēl nebija iesniegusi Valsts ieņēmumu dienestā gada pārskatu par 2008.gadu, tad Padome informāciju par uzņēmuma 2008.gada neto apgrozījumu telefoniski pieprasīja no pieteicējas valdes priekšsēdētāja. 2009.gada 31.martā Padome saņēma atbildes

vēstuli, kurā norādīts, ka pieteicējas MLUX datoru vairumtirdzniecības pārdošanas apjoms 2008.gadā sastāv no Ls 49 111,53 un pieteicējas kopējais apgrozījums 2008.gadā sastāda Ls 3 143 317,20.

Padome labticīgi paļāvās, ka pieteicēja ir sniegusi patiesu un pilnīgu informāciju, un izmantoja šos datus naudas soda aprēķināšanai. Atbildētāja vērš uzmanību uz faktu, ka pieteicējai bija nepārprotami zināms, ka naudas sods tirgus dalībniekam par Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā noteikto pārkāpumu tiek aprēķināts no iepriekšējā finanšu gada neto apgrozījuma, par ko liecina pieteicējas 2009.gada 23.aprīļa vēstule, kurā ne tikai norādīts, ka tā saskata un atzīst savās darbībās Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktā pārkāpuma pazīmes, bet arī to, ka pieteicēja ir iepazinusies ar noteikumiem Nr.796 un lūdz Padomi izvērtēt jautājumu par soda uzlikšanu, ņemot vērā mīkstinošus apstākļus, proti, ka pieteicējas pēdējā noslēgtā finanšu gada (2007) neto apgrozījums sastāda Ls 2 359 065, MLUX datoru vairumtirdzniecības realizācijas kopējais pagrozījums sastāda Ls 49 111,53, kas ir tikai 2,085% no kopējā apgrozījuma.

Līdz ar to par nepamatotu un faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu uzskatāms pieteicējas apgalvojums, ka tās atbildes vēstulē būtu norādīts tikai provizorisks un aptuvens aprēķins par 2008.gada apgrozījumu. Turklāt tirgus dalībniekam ir pienākums Padomei sniegt patiesu un pilnīgu informāciju, pretējā gadījumā var iestāties administratīvā atbildība saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.⁵pantu.

Atbildes vēstulē sniegtās informācijas izmantošana naudas soda noteikšanai kā tiesiskās sekas nevar radīt Lēmuma atcelšanu pilnībā. Turklāt pieteicēja veica smagu pārkāpumu, par kuru piemērojama naudas sods var būt no 0,5 līdz 1,5% no pēdējā finanšu gada neto apgrozījuma, taču pieteicējai jau sākotnējais naudas sods tika noteikts uz zemākās robežas.

[3.2] Lēmuma 6.punktā ir izvērtēti un pamatoti visi pieteicējas argumenti attiecībā uz pieteicējas norādītajiem atbildību mīkstinošajiem apstākļiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem, un lūdza piedzīt no atbildētājas tiesāšanās izdevumus. Pēc pārstāvja ieskatiem, noteikumos Nr.796 noteiktais jēdziens „pēdējais noslēgtais finanšu gads” nozīmē brīdi, kad Valsts ieņēmumu dienestā iesniegts gada pārskats.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāve pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai norādīto argumentu pamata. Pārstāve norādīja, ka Padome neņēma vērā pieteicējas atbildību mīkstinošo apstākli, ka tā ir pārtraukusi pārkāpumu, jo tas tika izdarīts tikai 76 dienas pēc informācijas par iespējamo pārkāpumu saņemšanas.

Motīvu daļa

[5] Administratīvā apgabaltiesa (turpmāk – apgabaltiesa), pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus,

atzīst, ka pieteikums ir apmierināms daļēji.

[6] Lietā pastāv strīds par to, no kādas summas atbildētājs bija tiesīgs aprēķināt soda naudu, kā arī par to, ka atbildētājs nav pienācīgi izdarījis lietderības apsvērumus.

[7] Noteikumu Nr.796 3.punkts noteic, ka naudas sodu aprēķina procentos no tirgus dalībnieka pēdējā noslēgtā finanšu gada neto apgrozījuma pirms pārkāpuma konstatēšanas dienas.

Komerclikuma 174.panta pirmā daļa noteic, ka pēc pārskata gada beigām valde sastāda un paraksta sabiedrības gada pārskatu un nekavējoties iesniedz to revidentam un padomei (ja tāda ir izveidota).

Atbilstoši Komerclikuma 179.panta pirmajai daļai sabiedrības gada pārskatu apstiprina dalībnieku sapulce, kuru sasauc valde pēc revidenta atzinuma saņemšanas, bet, ja sabiedrībai ir padome, – arī pēc padomes ziņojuma saņemšanas. Saskaņā ar panta trešo daļu sabiedrības gada pārskata apstiprināšanu dalībnieku sapulcē atliek, ja to, apstrīdot atsevišķu gada pārskata posteņu pareizību, pieprasa dalībnieki, kuri pārstāv vismaz vienu desmitdaļu no pamatkapitāla.

Likuma „Par grāmatvedību” 13.panta trešajā daļā noteikts, ka par katru pārskata gadu sastāda gada pārskatu, kura struktūra, apjoms un saturs, kā arī sagatavošanas, pārbaudīšanas un iesniegšanas kārtība noteikta Gada pārskatu likumā, [..]. Atbilstoši minētā likuma 14.panta pirmajai daļai pārskata gads aptver 12 mēnešus, un parasti tas sakrīt ar kalendāra gadu.

Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumu Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju” 71.punkts paredz, ka grāmatvedības cikls ietver vairākus secīgus grāmatvedības darba posmus, kurus veicot iegūst finanšu pārskatus par attiecīgo pārskata periodu (mēnesi, ceturksni vai gadu). Pilns grāmatvedības cikls attiecas uz pārskata gadu, un tajā ir grāmatvedības darba posmi, kur pēdējais no tiem ir finanšu pārskata sagatavošana (71.1.apakšpunkts).

Atbilstoši Gada pārskatu likuma 4.panta pirmajai daļai gada pārskats kā vienots kopums sastāv no finanšu pārskata un vadības ziņojuma par sabiedrības attīstību pārskata gadā. Savukārt finanšu pārskats atbilstoši minētā likuma nodaļai, kurā definēti likumā lietotie termini, finanšu pārskats kā kopums sastāv no bilances, peļņas vai zaudējumu aprēķina, naudas plūsmas pārskata, pašu kapitāla izmaiņu pārskata un pielikuma.

Kā tas redzams no Gada pārskatu likuma 11.-14.panta, kuri tiek piemēroti atkarībā no piemērojamās metodes, neto apgrozījums tiek uzrādīts peļņas vai zaudējumu aprēķinā.

No minētajām normām izriet, ka finanšu gada neto apgrozījumu var iegūt tikai no gada pārskata. Savukārt gada pārskata iesniegšanas termiņus noteic Gada pārskatu likuma 66.panta pirmā daļa, kura paredz, ka sabiedrība ne vēlāk kā mēnesi pēc gada pārskata apstiprināšanas un ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc

pārskata gada beigām, bet sabiedrība, kuras darbības apjoms pārsniedz divus no šā likuma 24.panta otrajā daļā minētajiem kritērijiem, un sabiedrība, kas ir koncerna mātes sabiedrība, kura sagatavo konsolidēto gada pārskatu, ne vēlāk kā septiņus mēnešus pēc pārskata gada beigām iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam gada pārskata un zvērināta revidenta ziņojuma (ja tāds ir) norakstu kopā ar paskaidrojumu par to, kad gada pārskats apstiprināts. Kapitālsabiedrības paskaidrojumu par to, kad gada pārskats apstiprināts, aizstāj ar akcionāru vai dalībnieku sapulces protokola izrakstu ar lēmumu par gada pārskata apstiprināšanu. Šajā daļā minētos dokumentus sabiedrība iesniedz papīra formā vai elektroniski.

Ievērojot minētās normas, apgabaltiesa secina, ka neto apgrozījums kļūst zināms tikai pēc gada pārskata sastādīšanas, bet tiesisku noteiktību šie dati iegūst tikai pēc gada pārskata apstiprināšanas dalībnieku sapulcē, citiem vārdiem, šie dati var tikt ņemti vērā tikai pēc tam, kad tie apstiprināti ar dalībnieku sapulces lēmumu, jo pirms tam tie vēl arvien ir apstrīdami.

No minētā apgabaltiesa secina, ka saskaņā ar noteikumu Nr.796 3.punktu soda naudu aprēķina no tāda finanšu gada neto apgrozījuma, par kuru ir sastādīts un apstiprināts gada pārskats, jo no citiem avotiem nav iespējams iegūt ticamu un juridiski spēkā esošu informāciju par neto apgrozījumu.

Apgabaltiesa uzskata par neiespējamu citādi tulkot piemēroto normu, jo tādējādi naudas soda aprēķins katrā atsevišķā gadījumā būtu pakļauts tiesiskai nenoteiktībai un nestabilitātei, kā rezultātā var tikt pieļauts vienlīdzības principa pārkāpums, katrā gadījumā normu tulkojot citādi. Ja pieļauj, ka par pēdējo noslēgto finanšu gadu atzīstams iepriekšējais pārskata gads pirms pārkāpuma konstatēšanas dienas, tad Padomes lēmumu pieņemšana tiktu padarīta atkarīga no tā, kad tiks apstiprināts gada pārskats, taču, kā redzams no Gada pārskatu likuma 66.panta pirmās daļas, šis termiņš var būt dažāds – līdz pat septiņiem mēnešiem pēc pārskata gada beigām. Turklāt, Padomei būtu jāņem vērā arī pārskata gada robežas, jo ne vienmēr tās sakrīt ar kalendārā gada robežām. Savukārt pirms gada pārskata apstiprināšanas, apgabaltiesas ieskatā, nav iespējams iegūt ticamus un juridiski saistošus datus par neto apgrozījumu.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka atbildētājam uz Lēmuma pieņemšanas dienu bija jāņem vērā tādi neto apgrozījuma dati, kuri bija iekļauti pēdējā apstiprinātā gada pārskatā pirms pārkāpuma konstatēšanas dienas.

Ņemot vērā augstāk minētos apsvērumus, apgabaltiesa uzskata, ka lietā nav nozīmes strīdam par to, vai vērā bija ņemami tie dati, kurus pieteicēja sniedza atbildētājam uz telefoniska pieprasījuma pamata.

Tāpat arī apgabaltiesa norāda, ka piemērojot apgabaltiesas minēto normas interpretāciju, būtu iespējams izvairīties no situācijas, ka privātpersona var mainīt tos datus, no kuriem ir atkarīgs naudas soda lielums, kas tiek pārņemts pieteicējai (sk. šī sprieduma 3.1.apakšpunktu).

[8] Pieteicējas pārkāpums ir konstatēts ar pārsūdzēto 2009.gada 14.maija Lēmumu. 2008.gada pārskats apstiprināts tikai 2009.gada 25.maijā ar īpašnieka

lēmumu Nr.1/08 (*lietas 28.lapa*). Tas nozīmē, ka uz Lēmuma pieņemšanas dienu pēdējais apstiprinātais gada pārskats bija 2007.gada pārskats. No Uzņēmumu reģistra publiskās Uzņēmumu datu bāzes, kā arī no 2008.gada bilances datiem, kur tiek norādīti arī iepriekšējā gada dati, redzams, ka pieteicējas 2007.gada neto apgrozījums bija 2'359'065,00 lati, t.i., par 384'432 latiem mazāk.

Aprēķinot naudas sodu no 2007.gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā norādītā neto apgrozījuma, ņemot vērā Padomes piemēroto naudas soda apmēru 0,1 % no neto apgrozījuma 2007.gadā, pieteicējai piemērojamam naudas sodam bija jābūt 2359,07 lati, t.i., par 784,25 latiem mazākam. Tas nozīmē, ka šajā daļā Lēmums ir prettiesisks un atceļams.

[9] Pieteicēja norāda, ka atbildētājs nav ņēmis vērā atbildību mīkstinošus apstākļus, proti, ka pieteicēja labprātīgi pārtraukusi „iespējamā” pārkāpuma turpināšanu, turklāt, par saviem līdzekļiem, un pārkāpums bijis formāls, kas nekādi neietekmēja tirgus dalībniekus.

Apgabaltiesa, pārbaudot atbildētāja izdarītos lietderības apsvērumus attiecībā uz piemērojamā naudas soda apmēru, secina, ka atbildētājs vispusīgi un detalizēti ir izvērtējis, vai konkrētajā gadījumā pastāv atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi.

Lēmuma 6.1.apakšpunktā atbildētājs konstatējis, ka pieteicējai par iespējamo pārkāpumu darīts zināms jau 2008.gada 30.septembrī, bet pieteicēja vēstules vairumtirdzniecības klientiem nosūtījusi tikai 2008.gada 15.decembrī, t.i., 76 dienas pēc tam, kad Padome informējusi pieteicēju par šāda pārkāpuma esamību. Līdz ar to atbildētājs uzskata, ka pieteicējas minēto apstākli nevar uzskatīt par atbildību mīkstinošu apstākli.

Atbildētājs atzinis arī, ka pārkāpumu nevar uzskatīt par formālu, jo pieteicēja vēstules ar rekomendējamām cenām nosūtījusi 17 interneta veikaliem, t.i., lielākajai daļai savu klientu, kuri vēstules ir saņēmuši (Lēmuma 6.6.apakšpunkts).

No minētā apgabaltiesa secina, ka atbildētājs, jau pieņemot Lēmumu, ir ņēmis vērā pieteicējas norādītos apstākļus un apgabaltiesai nav pamata nonākt pie citiem secinājumiem, jo kļūdas pamatojumā nesaskata.

Apgabaltiesa norāda, ka noteikumi Nr.796 detalizēti reglamentē, kā aprēķināms naudas sods, un atbildētājs šai kārtībai ir sekojis ar vislielāko rūpību, novērtējot gan pārkāpuma veidu, gan pārkāpuma radītās sekas, gan arī katra iesaistītā tirgus dalībnieka lomu pārkāpumā. Novērtējot šos apstākļus, atbildētājs atzinis, ka pieteicējai ir piemērojams zemākais no normā paredzētajiem naudas soda apmēriem – 0,5% no neto apgrozījuma, jo noteikumu Nr.796 18.3.apakšpunkts paredz, ka par smagu pārkāpumu piemēro naudas sodu robežās no 0,5% – 1,5% no neto apgrozījuma. Turklāt zemākais iespējamais naudas sods samazināts, ņemot vērā pieteicējas neto apgrozījuma attiecību pret apgrozījumu datoru tirdzniecības tirgū atbilstoši noteikumu Nr.796 23.2.apakšpunktam.

Ievērojot to, ka pieteicējai piemērots zemākais iespējamais naudas sods – 0,5% no neto apgrozījuma, kurš vēl ir samazināts, apgabaltiesa atzīst, ka attiecībā pret pieteicēju sods ir taisnīgs un samērīgs.

[10] Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē lūdza atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, lietai pievienojot pieteicējai izsniegto rēķinu par kopējo summu 181,50 latī un 2010.gada 7.jūnija maksājuma uzdevumu Nr.2377 par šī rēķina apmaksu par advokāta pakalpojumiem.

Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 145.panta otrās daļas 2.punkts paredz, ka pieteicējam ir tiesības kamēr lietas izskatīšana pēc būtības nav pabeigta, rakstveidā grozīt pieteikuma pamatu vai priekšmetu, kā arī prasījuma apmēru.

Ievērojot to, ka tiesāšanās izdevumi administratīvajā procesā ir mantiskie zaudējumi, kas var rasties ar prettiesisku administratīvo aktu vai faktisko rīcību (Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.panta trešā daļa), tad tie atlīdzināmi tādā pat kārtībā, kā jebkuri citi mantiskie zaudējumi vai personiskais un morālais kaitējums, kas radies administratīvajā procesā. Tas nozīmē, ka pieteicējai, lūdzot atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, bija rakstveidā jāpapildina pieteikums ar jaunu prasījumu par mantisko zaudējumu atlīdzinājumu.

Ievērojot to, ka pieteicēja nav rakstveidā grozījusi (papildinājusi) pieteikuma priekšmetu, tad uzskatāms, ka pieteicēja nav grozījusi (papildinājusi) pieteikuma priekšmetu. Turklāt, pieteicējas pārstāvim izdotajās pilnvarās (*lietas 90. un 100.lapa*) nav APL 147.panta otrajā daļā noteiktais pilnvaru apjoms, proti, pieteicējas pārstāvis nebija tiesīgs grozīt pieteikuma priekšmetu.

Ievērojot minēto apgabaltiesai nav pamata sprieduma rezolutīvajā daļā izlemt jautājumu par tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu.

Tai pat laikā apgabaltiesa norāda, ka minētais nav šķērslis pieteicējai vērsties pie atbildētāja ar atbilstošu iesniegumu par mantisko zaudējumu atlīdzināšanu APL 93.panta trešās daļas kārtībā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, 126.panta pirmo daļu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Daļēji apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Mobilux” pieteikumu par Konkurences padomes 2009.gada 14.maija lēmuma Nr.E02-12 (protokols Nr.19, 2§) atcelšanu daļā par uzliktā naudas soda apmēru.

Atcelt Konkurences padomes 2009.gada 14.maija lēmumu Nr.E02-12 (protokols Nr.19, 2§) daļā, ar kuru pieteicējai piemērots naudas sods Ls 784,25 (septiņi simti astoņdesmit četri latī un 25 santīmi) apmērā.

Pārējā daļā sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Mobilux” pieteikumu noraidīt.

Uzlikt pienākumu Konkurences padomei atlīdzināt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Mobilux” tās samaksāto valsts nodevu Ls 20 (divdesmit latu) apmērā.

Spriedumu 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja *(paraksts)* Dz.Amerika

Tiesneses *(paraksts)* L.Slica

(paraksts) Ļ.Kušnīre

NORAKSTS PAREIZS:

Administratīvās apgabaltiesas tiesnese

Rīgā, 2010.gada 28.jūnijā

Dz.Amerika